BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 18 czerwca 1952 r. Nr 8 (15) Poz. 53 — 58

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

OKÓLNIK

KOMUNIKAT

53.

ZARZĄDZENIE Nr 112 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 9 maja 1952 r.

w sprawie zawierania umów o wykonawstwo inwestycyjne.

W toku kontroli umów zawieranych przez jednostki wykonawstwa inwestycyjnego podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego z zamawiającymi stwierdzono, że zakres rzeczowy robót budowlano - montażowych objętych umową przekracza w niektórych przypadkach ramy zakreślone limitem finansowym, ustalonym dla danej inwestycji w planie inwestycyjnym. Strony zawierające umowę przyjmują w takich przypadkach za podstawę ustaleń umownych pełny zakres rzeczowy robót określony zgodnie z wymaganiami zamawiającego, przyjmując jednocześnie niewystarczający dla wykonania tych robót limit, jako umowny, szacunkowy koszt robót z warunkiem, że zamawiający w drodze dofinansowania uzupełni brakującą część limitu, względnie, że w razie nie dofinansowania umowy wykonawca przerwie wykonywanie robót z chwilą wyczerpania sumy określonej umową.

Powyższa praktyka jest niewłaściwa i niezgodna z zasadami dyscypliny inwestycyjnej i z zasadami stabilizacji planów inwestycyjnych oraz programów produkcji przedsiębiorstw budowlano - montażowych.

W celu zapewnienia zgodności limitów z zakresem rzeczowym robót w zawieranych umowach, zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, co następuje:

§ 1. Umowy o wykonanie robót budowlano - montażowych mogą być zawierane przez jednostki wykonawstwa inwestycyjnego podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego jedynie i wyłącznie w granicach limitów ustalonych w Państwowym Planie Inwestycyjnym.

§ 2. Jedyną i wyłączną podstawą do określenia zakresu rzeczowego robót objętych umową jest koszt umowny nie przekraczający limitu na roboty budowlano - montażowe ustalonego w Państwowym Planie Inwestycyjnym.

§ 3. W przypadku konieczności zwiększenia nakładu na obiektach oddawanych do użytku, koszt wykonania tych obiektów można ustalić w wysokości pełnej wartości kosztorysowej, o ile nie przekroczy to limitu na roboty budowlano - montażowe z tym, że równocześnie odpowiedniemu zmniejszeniu (względnie skreśleniu) winny ulec koszty umowne i zakres rzeczowy wykonania obiektów nie oddawanych do użytku, a będących składnikami tego samego tytułu inwestycyjnego .

§ 4. Umowy między generalnymi wykonawcami i podwykonawcami mogą być zawierane jedynie w ramach kwot umownych na generalne wykonawstwo, ustalonych zgodnie z § 1 — 3 zarządzenia.

§ 5. Centralne Zarządy Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego dokonają kontroli wszystkich umów zawartych w 1952 roku przez podległe im zjednoczenia, pod względem zgodności tych umów z ustaleniami niniejszego zarządzenia.

Umowy, zawarte niezgodnie z ustaleniami niniejszego zarządzenia należy skorygować w porozumieniu z zamawiającymi lub też zawrzeć porozumienia dodatkowe, ograniczające zakres robót do limitu na roboty budowlano - montażowe, ustalonego w P. I. w terminie do dnia 31 maja 1952 r.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER

Dr Cz. Bąbiński

54.

ZARZĄDZENIE Nr 116 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 12 maja 1952 r.

w sprawie trybu odbioru robót budowlano - montażowych przez jednostki występujące w charakterze zamawiającego.

W związku z przepisem § 18 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 5 z dnia 11 stycznia 1952 r., w sprawie zasad i trybu zawie-

rania umów o wykonanie robót budowlano - montażowych objętych Planem Inwestycyjnym (Monitor Polski Nr A-5, poz. 53) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie trybu odbioru robót budowlano - montażowych, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Instrukcja wymieniona reguluje tryb odbioru robót budowlano - montażowych, w przypadkach gdy jednostka podległa Ministrowi Budownictwa Przemysłowego, występuje w charakterze zamawiającego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER

Dr Cz. Dąbiński

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 116
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 12 maja 1952 r.

INSTRUKCJA
w sprawie trybu odbioru robót budowlano - montażowych.

§ 1. Instrukcja niniejsza reguluje tryb odbioru robót budowlano - montażowych, przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego, występujące w charakterze zamawiającego.

§ 2. Odbiory robót budowlano - montażowych przeprowadza się w okresie wykonywania budowy oraz po jej całkowitym ukończeniu.

§ 3. 1. W okresie wykonywania budowy przeprowadza się:
a) odbiory częściowe obiektów,
b) odbiory ostateczne obiektów.

2. Po całkowitym ukończeniu budowy przeprowadza się odbiór całości zadania inwestycyjnego — według kosztorysu generalnego. Tryb odbioru całości zadania inwestycyjnego zostanie uregulowany odrębnymi przepisami.

3. Z każdego odbioru spisuje się protokół.

Odbiory częściowe.

Odbiory częściowe przeprowadza się:
a) w stosunku do poszczególnych części obiektu (elementów scalonych) — w terminie 10 dni od daty ich ukończenia,
b) w stosunku do robót zanikających, lub ulegających zakryciu — przed ich zakryciem, względnie zaniknięciem, jednak nie później niż w ciągu 10 dni od daty ich zakończenia,
c) w przypadku dłuższej przerwy w robotach — w terminie 10 dni od daty przerwania robót (w stosunku do robót jeszcze nieodebranych),
d) w przypadku zmiany wykonawcy oraz w każdym innym przypadku, w którym zachodzi potrzeba stwierdzenia stanu wykonania robót — w terminie odpowiadającym danej potrzebie (w stosunku do robót jeszcze nieodebranych).

§ 5. 1. Jako części obiektu (elementy scalone) podlegające odbiorowi według § 4 pkt. a), należy przykładowo rozumieć:
a) w zakresie robót budowlanych — wykopy, fundamenty, mury, ścianki, działowe, stropy, szkielet żelbetowy, stalowy, ewentualnie drewniany, konstrukcję dachową, tynki wewnętrzne, tynki zewnętrzne, roboty blacharskie, drzwi i okna, roboty malarskie, piece, podłogi, roboty szklarskie;
b) w zakresie robót instalacyjnych — poszczególne instalacje: wodociągową, kanalizacyjną, gazu, centralnego ogrzewania, z ewentualnym podziałem na sieć zewnętrzną, wewnętrzną i aparaty,
c) w zakresie urządzenia placu budowy — roboty ziemne, większe budynki, sieć komunikacyjną, instalacje sanitarne, instalacje siły i światła, pozostałe urządzenia placu budowy wraz z drobnymi budynkami.

2. Części obiektu (elementy scalone), podlegające odbiorowi częściowemu, powinny w zasadzie odpowiadać tabeli scalonych, stanowiącej załącznik do kosztorysu.

§ 6. 1. Przy rozpoczęciu budowy zamawiający w porozumieniu z wykonawcą ustala zapisem w dzienniku budowy wykaz części obiektu (elementów scalonych), podlegających odbiorowi częściowemu; wykaz może zawierać podział obiektu na inne elementy scalone, aniżeli przewidziane w kosztorysie (tabeli elementów scalonych) — jeżeli taki podział jest uzasadniony wyrunkami budowy.

2. Jeżeli obiekt wykonany jest przy współudziale podwykonawców, wówczas wykaz części obiektu (elementów scalonych), podlegających odbiorowi częściowemu, powinien być ustalony w porozumieniu z podwykonawcami.

3. Wykaz części obiektu (elementów scalonych), obejmujący całość robót podwykonawcy na danym obiekcie, powinien stanowić powtórzenie części wykazu, sporządzonego dla tego obiektu zgodnie z ust. 1.

§ 7. 1. W odniesieniu do obiektów, których umowny termin wykonania nie przekracza 3 miesięcy, lub umowny koszt nie przekracza 500.000 złotych — nie dokonuje się w zasadzie odbiorów częściowych, /przewidzianych w § 4 pkt. a), lecz po całkowitym ich ukończeniu przeprowadza się odbiór ostateczny obiektu.

2. Jeżeli obiekt określony w ust. 1 wykonywany jest przy współudziale podwykonawców, wówczas na żądanie podwykonawców — przeprowadza się odbiory częściowe, obejmujące całość robót poszczególnych podwykonawców, w trybie przewidzianym w § 35.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku, gdy współudział podwykonawcy występuje w formie pomocy technicznej dla wykonawcy obiektu.

§ 8. 1. Zaistnienie podstawy dokonania odbioru częściowego (np zakończenia części obiektu) stwierdza kierownik budowy w dniu jej powstania wpisem do dziennika budowy.

2. Zamawiający obowiązany jest wyznaczyć dzień i godzinę odbioru częściowego wpisem do dziennika budowy, na 3 dni przed odbiorem, zachowując terminy, o których mowa w § 4.

3. Jeżeli stwierdzenie zaistnienia podstawy do dokonania odbioru częściowego jest przedmiotem sporu, decyzję wydaje organ nadrzędny inspektora nadzoru.

§ 9. 1. Odbiór częściowy przeprowadza się w zasadzie jednoosobowo przez inspektora nadzoru, jako przedstawiciela zamawiającego od kierownika budowy, jako przedstawiciela wykonawcy. Zamawiający i wykonawca mogą wyznaczyć innych przedstawicieli dokonania odbioru.

2. W przypadku zgłoszenia zasadniczych zastrzeżeń dotyczących wad i braków istotnych w zrozumieniu § 17 ust. 3 ze strony użytkownika lub inspektora nadzoru w przedmiocie wykonanych robót, jak również w przypadku szczególnej ważności odbioru częściowego — zamawiający może, na wniosek inspektora nadzoru, powołać komisję fachową dla dokonania odbioru częściowego robót.

Tryb i warunki odbioru komisyjnego pozostają te same co przy odbiorze jednoosobowym, z tym, że decyzje komisji zapadają zwykłą większością głosów, a przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Przy odbiorze może być obecny również przedstawiciel użytkownika i inni przedstawiciele zainteresowanych stron.

§ 10. Do ważności odbioru nie jest konieczna obecność przedstawiciela wykonawcy jeżeli został zachowany przepis § 8 ust. 2.

§ 11. Odbiór częściowy polega na sprawdzeniu:

1) prawidłowości usytuowania wykonanych części obiektu, w nawiązaniu do stałych punktów niwelacyjnych reperów,
2) zgodności wykonanych robót z projektem, rysunkami roboczymi i kosztorysem,
3) prawidłowości wykonania robót pod względem technicznym, zgodnie z warunkami technicznymi oraz jakości robót i użytych materiałów,
4) ilości wykonanych robót,
5) cen jednostkowych i wartości kosztorysowej wykonanych robót,
6) terminów wykonania robót w porównaniu z obowiązującymi harmonogramami.

§ 12. 1. Kierownik budowy sporządza protokół odbioru częściowego na podstawie obmiaru rzeczywiście wykonanych robót i przedkłada w dniu odbioru do podpisu inspektorowi nadzoru, wraz z potrzebnymi dokumentami, jak: dziennikiem budowy, księgą obmiarów, zatwierdzonymi rysunkami, kosztorysem, metrykami użytych materiałów i ewentualnie poprzednimi protokółami odbiorów.

2. Inspektor nadzoru sprawdza przy odbiorze wykonane roboty zgodnie z treścią § 11 — na podstawie przedłożonych dokumentów oraz bezpośrednich obmiarów i badań, ocenia możliwość przyjęcia robót i wpisuje do protokółu stwierdzone wady i braki — wraz z wyznaczeniem terminów ich usunięcia.

3. Czynności kierownika budowy związane z przygotowaniem protokółu odbioru oraz czynności inspektora nadzoru związane ze sprawdzeniem robót mogą być dokonywane jednocześnie.

§ 13. 1. Protokół z odbioru częściowego sporządza się w trzech egzemplarzach. Jeden egzemplarz przekazuje się zamawiającemu, drugi — wykonawcy, trzeci — kierownikowi budowy.

2. Protokół z odbioru częściowego podpisują przedstawiciele zamawiającego i wykonawcy, upoważnieni do dokonania odbioru.

§ 14. W uzasadnionych przypadkach zamawiający sam lub na wniosek wykonawcy zleca przeprowadzenie ekspertyz technicznych.

Jeżeli ekspertyza wykaże istotne wady wykonania roboty, koszt tej ekspertyzy oraz koszt ekspertyzy stwierdzającej usunięcie wad wykonania — obciąża wykonawcę. W innych przypadkach koszty związane z dokonaniem ekspertyzy ponosi zamawiający.

§ 15. Zamawiający powinien przyjąć wykonaną robotę pomimo niezgodności z projektem, rysunkami roboczymi lub kosztorysem, jeżeli przyjęcie takiej roboty jest usprawiedliwione technicznie i gospodarczo. Należy wówczas przeprowadzić odpowiednią obniżkę umówionej ceny za robotę, jeżeli jej wartość jest mniejsza od wartości kosztorysowej i jeżeli niezgodność nie powstała w wyniku celowej oszczędności wprowadzonej przez wykonawcę, w uzgodnieniu z zamawiającym.

§ 16. 1. Stwierdzone przy odbiorze wady i braki wpisuje się do protokółu odbioru z jednoczesnym ustaleniem terminów ich usunięcia.

2. Wykonawca jest obowiązany usunąć wady i braki własnym kosztem w terminach podanych w protokóle odbioru.

3. Wykonawca zawiadamia inspektora nadzoru o usunięciu wad i braków a inspektor nadzoru — po sprawdzeniu — stwierdza ich usunięcie zapisem w dzienniku budowy.

4. W przypadku niedotrzymania przez wykonawcę terminów usunięcia wad i braków, zamawiający ma prawo usunięcia ich na koszt wykonawcy.

5. Wykonawca, składając wyjaśnienia w związku z wadami i brakami może powoływać się na okoliczność, że roboty zostały wykonane zgodnie z poleceniem inspektora nadzoru — jeżeli wykonawca zgłosił w dzienniku budowy swe zastrzeżenia, a inspektor nadzoru potwierdził zapisem w dzienniku budowy swe pierwotne polecenie.

6. Wady i braki stwierdzone przy odbiorze nie stanowią podstawy do obniżania w rachunkach przejściowych cen kosztorysowych za wykonane roboty.

§ 17. 1. Jeżeli wady i braki stwierdzone przy odbiorze są istotne, zamawiający może odmówić przyjęcia robót, wykonawca zaś ponosi pełną odpowiedzialność za wszystkie straty i szkody poniesione przez zamawiającego.

2. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 zamawiający może wyznaczyć wykonawcy nowy termin odbioru, do którego wszystkie wady i braki winny być usunięte.

Za istotne należy uważać te wady i braki, które zagrażają zdrowiu lub życiu ludzi, stałości budowli (stateczności), powodują niecelowość wykonywania dalszych robót, lub wyłączają możliwość celowego wykorzystania danego obiektu ze względu na jego przeznaczenie.

§ 18. 1. Wykonawca może w terminie 7-dniowym od daty otrzymania protokółu zgłosić sprzeciw (wraz z uzasadnieniem) od decyzji organu odbierającego.

2. W przypadku wniesienia sprzeciwu — zamawiający przedstawi akta odbioru swej władzy zwierzchniej, która może zmienić decyzję organu odbierającego, zatwierdzić ją lub nakazać przeprowadzenie ponownego odbioru przez osobę, która nie uczestniczyła w pierwszym odbiorze robót, względnie przez komisję.

§ 19. Protokóły odbiorów częściowych stanowią materiał do dokonania odbioru ostatecznego obiektu.

Odbiory częściowe od podwykonawców.

§ 20. 1. Odbiór częściowy robót wykonanych przez podwykonawcę dokonywany jest przez zamawiającego przy współudziale generalnego wykonawcy i podwykonawcy.

2. Z odbioru spisuje się protokół podpisany przez przedstawicieli: podwykonawcy, generalnego wykonawcy i zamawiającego.

3. Protokół ten stanowi dowód odbioru robót od podwykonawcy przez generalnego wykonawcę i jednocześnie dowód odbioru tych samych robót od generalnego wykonawcy przez zamawiającego.

4. Protokół odbioru robót podwykonawcy sporządza się w 5 egzemplarzach, po jednym dla: zamawiającego, generalnego wykonawcy, podwykonawcy, kierownika budowy z ramienia generalnego wykonawcy i kierownika robót z ramienia podwykonawcy.

§ 21. Do odbioru częściowego robót od podwykonawcy mają zastosowanie odpowiednio §§ 4 — 19 zarządzenia (z wyjątkiem § 13 ust. 1).

Odbiory ostateczne obiektów.

§ 22. 1. Odbiór ostateczny obiektu przeprowadza się w terminie 10 dni od daty całkowitego zakończenia wszystkich robót na danym obiekcie, stwierdzonego przez kierownika budowy wpisem do dziennika budowy. Ponadto kierownik budowy zawiadamia pisemnie o zakończeniu obiektu dyrekcję przedsiębiorstwa wykonującego roboty i dział inwestycji (a w braku takiego działu — dyrekcji) zamawiającego.

2. Zamawiający obowiązany jest powiadomić pisemnie o dniu i godzinie odbioru ostatecznego wszystkie osoby biorące w nim udział co najmniej na 7 dni przed odbiorem.

§ 23. 1. Jako obiekty podlegające ostatecznemu odbiorowi należy rozumieć:

a) oddzielne budowle składające się na całość tytułu inwestycyjnego (budynki, hale fabryczne, siłownie, zbiorniki, piece i kominy, drogi, sieć stałej instalacji zewnętrznej itp.),

b) całość robót związanych z urządzeniem placu budowy.

2. W przypadku dużych inwestycji, przy których koszt urządzenia placu budowy przekracza 1.000.000 złotych dozwolone jest dokonywanie odbiorów ostatecznych, obejmujących poszczególne zakończone fragmenty urządzenia placu budowy, jak np. większe budynki, roboty ziemne, sieć komunikacyjna, sieć instalacji sanitarnych, elektrycznych lub ogrzewniczych, pozostałe urządzenia terenu łącznie z drobnymi budynkami .

§ 24. Odbiór ostateczny polega na:

1. sprawdzeniu prawidłowości usytuowania obiektu w nawiązaniu do stałych punktów niwelacyjnych i przyjętych dla danej budowy repetów,

2. sprawdzeniu zgodności wykonanych robót z umową i dokumentacją techniczną (przy wzięciu pod uwagę dodatkowych zleceń zamawiającego oraz nadzoru autorskiego),

3. sprawdzeniu prawidłowości wykonania robót pod względem technicznym oraz jakości robót i użytych materiałów.

4. sprawdzeniu ilości wykonanych robót,

5. sprawdzeniu, czy roboty zostały wykonane w terminie umownym, zbadaniu przyczyn i skutków ewentualnego opóźnienia oraz określeniu wysokości kar umownych,

6. stwierdzeniu wad i braków oraz ustaleniu terminów ich usunięcia,

7. ustaleniu wysokości ewentualnego obniżenia cen kosztorysowych za roboty wykonane niezgodnie z dokumentacją techniczną,

8. wydaniu opinii, czy obiekt odpowiada w pełni swemu przeznaczeniu, zgodnie z założeniami do projektu,

9. wydaniu opinii, czy odbiór ostateczny obiektu może być uznany jednocześnie za odbiór obiektu do użytkowania.

10. wydaniu orzeczenia.

§ 25. Stwierdzenia przewidziane w § 24 dokonywane są na podstawie dokumentów wymienionych w § 28, oględzin budowy oraz badań i sprawdzeń wyrywkowych, wykonanych podczas odbioru obiektu.

1. Odbiór ostateczny obiektu przeprowadza się :

a) jednoosobowo — przez przedstawiciela zamawiającego, którym może być również inspektor nadzoru,

b) komisyjnie — przez komisję powołaną przez zamawiającego w składzie 3—5 osób, przy czym na przewodniczącego komisji powołuje się przedstawiciela zamawiającego a na członków komisji przedstawiciela użytkownika i przedstawiciela wykonawcy (generalnego lub bezpośredniego),

c) komisyjnie — przez komisję powołaną przez Ministra Budownictwa Przemysłowego, w składzie ustalonym przez Ministra.

2. Odbiór obiektu powinien się odbywać przy współudziale przedstawiciela właściwego organu bezpieczeństwa i ochrony pracy. Ponadto o odbiorze zakładów lub dużych oddziałów produkcyjnych zawiadamia się Okręgową Radę Związków Zawodowych w celu wydelegowania przedstawiciela.

3. Odbiór jednoosobowy przeprowadza się w stosunku do obiektów o wartości kosztorysowej nieprzekraczającej 50.000 złotych z tym, że zamawiający może w uzasadnionych przypadkach ustanowić odbiór komisyjny.

4. Odbiór komisyjny według ust. 1 pkt. b) przeprowadza się w odniesieniu do obiektów, których wartość kosztorysowa jest wyższa od 50.000 złotych a nie przekracza 10 milionów złotych, oraz w odniesieniu do tych obiektów o wartości nie przekraczającej 50.000 złotych, przy których zamawiający w uzasadnionych przypadkach ustanowił odbiór komisyjny.

5. Odbiór komisyjny według ust. 1 pkt .c) przeprowadza się w odniesieniu do obiektów, których wartość kosztorysowa przekracza 10 milionów złotych, jak również obiektów o specjalnym znaczeniu gospodarczym, choćby ich wartość nie przekraczała 10 milionów złotych.

6. Ustalenia komisji odbiorczych zapadają zwykłą większością głosów; przy równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego. Członek komisji, który nie zgadza się z orzeczeniem powziętym przez komisję ma prawo wpisać do protokółu odbioru swoje uwagi i zastrzeżenia.

§ 27. 1. Przy odbiorze ostatecznym powinni być obecni:

a) inspektor nadzoru,

b) kierownik budowy,

c) przedstawiciel użytkownika.

2. O terminie odbioru zawiadamia się ponadto:

a) Bank Inwestycyjny,

b) Delegaturę Najwyższej Izby Kontroli Państwa,

c) Organ kontroli wewnętrznej zawiadamiającego.

3. Ponadto przy odbiorze mogą być obecni inni przedstawiciele zainteresowanych stron.

4. Do ważności odbioru nie jest konieczna obecność osób wymienionych w ust. 1 i 2 oraz w § 26 ust. 2 jeżeli zostały zachowane postanowienia § 22 ust. 2.

§ 28. 1. Inspektor nadzoru z ramienia zamawiającego przygotowuje przy współudziale wykonawcy i przedstawia przy odbiorze następujące dokumenty:

1) umowę zawartą przez zamawiającego z wykonawcą, wraz z załącznikami i porozumieniami dodatkowymi;

2) zatwierdzoną dokumentację techniczną (w tym kosztorysową) dla danego obiektu wraz z rysunkami roboczymi, z naniesieniem zmian wprowadzonych w toku wykonywania robót,

3) harmonogram ogólny robót,

4) dziennik budowy, księgę obmiarów, dziennik nadzoru autorskiego,

5) protokóły odbiorów częściowych wraz ze sprawdzonymi obmiarami robót,

6) protokóły dokonanych robót technicznych zmontowanych instalacji i urządzeń,

7) ekspertyzy i akta stwierdzające wyniki przeprowadzonych prób materiałów prefabrykatów i konstrukcji, oraz świadectwa stwierdzające gatunek i markę użytych materiałów,

8) wykaz nieusuniętych wad i braków wymienionych w protokółach odbiorców częściowych,

9) protokóły konieczności robót dodatkowych i ponadkosztorysowych,

10) koresponedcję, mającą istotne znaczenie dla przebiegu ostatecznego odbioru obiektu.

2 Dokumenty wymienione w ust. 1 pkt. 1), 5), 8) i 9) dostarcza zamawiający, wymienione w pkt. 7) i 10) — zamawiający i wykonawca łącznie zaś pozostałe dokumenty wymienione w ust. 1 dostarcza wykonawca.

§ 29. 1. Z odbioru ostatecznego obiektu spisuje się na miejscu protokół w jednym egzemplarzu, który pozostaje u zamawiającego.

2. Protokół podpisują wszyscy, biorący udział w odbiorze.

3. Przedstawiciel wykonawcy podpisuje protokół pod klauzulą: „nie zgłasza przeciw orzeczeniu żadnych zastrzeżeń“, albo wpisuje zastrzeżenia do protokółu, bądź też zaznacza, że zgłosi zastrzeżenia oddzielnym pismem w terminie 7 dni od daty odbioru.

§ 30. Protokół z odbioru ostatecznego składa się z czterech części.

Część I — zawiera:

a) nazwę i adres budowy oraz określenie obiektu, (z krótką charakterystyką),
b) nazwę zamawiającego, użytkownika i wykonawcy,
c) wymienienie podstawy do przeprowadzenia odbioru, wysłanych zawiadomień o odbiorze i daty dokonania odbioru,
d) wyszczególnienie składu komisji odbiorczej, rzeczoznawców i osób obecnych przy odbiorze,
e) wyszczególnienie dokumentów użytych przy odbiorze.

Część II — zawiera:

a) porównawcze zestawienie terminów wykonania robót: umownych i rzeczywistych oraz obliczenie wysokości ewentualnej kary umownej za zwłokę,
b) stwierdzenie zgodności wykonanych robót z dokumentacją techniczną (stwierdzone niezgodności należy wyszczególnić i podac obliczenie ewentualnego zmniejszenia wartości kosztorysowej odnośnych robót),
c) stwierdzenie prawidłowości wykonania robót pod względem technicznym (stwierdzone nieprawidłowości należy wyszczególnić i podać obliczenie ewentualnego zmniejszenia wartości kosztorysowej odnośnych robót),
d) stwierdzenie jakości wykonanych robót i użytych materiałów (stwierdzone wady i braki, nie nadające się do usunięcia należy wyszczególnić i podać obliczenie ewentualnego zmniejszenia wartości kosztorysowej odnośnych robót),
e) stwierdzenie ilości wykonanych robót, wraz z podaniem wyniku sprawdzenia głównych wymiarów obiektu,
f) opinię o przydatności obiektu do celów, dla których został wykonany,
g) opinię o możliwości uznania odbioru ostatecznego za odbiór obiektu do użytkowania.

Część III — stanowi orzeczenie, zawierające:

a) uznanie robót za ostatecznie odebrane pod względem technicznym oraz ewentualne uznanie obiektu za przekazany użytkownikowi do użytkowania,
b) zobowiązanie wykonawcy do usunięcia wad i braków w wyznaczonych terminach,
c) wyznaczenie osoby upoważnionej do przyjęcia wykonanych poprawek .

Część IV — zawiera wykaz wad i braków oraz terminów wyznaczonych do ich usunięcia:

§ 31. Zamawiający przesyła odpisy protokółu odbioru ostatecznego zainteresowanym jednostkom w terminie 5 dni od daty ukończenia odbioru.

§ 32. Do odbioru ostatecznego obiektu mają odpowiednie zastosowanie §§ 14, 15, 16 ust. 1 — 5 17 i 18 instrukcji.

§ 33. Odbiór ostateczny stanowi podstawę do likwidacji rozrachunków pomiędzy zamawiającym i wykonawcą w zakresie odbieranego obiektu.

Odbiory ostateczne obiektów od podwykonawców.

§ 34. Jako obiekty podlegające odbiorowi ostatecznemu od podwykonawcy należy rozumieć:

1. oddzielne budowle, wykonane w całości przez podwykonawcę,
2. konstrukcje, względnie roboty stanowiące jeden element scalony w ramach danego obiektu, wykonany przez podwykonawcę (np konstrukcja stalowa, montaż urządzenia),
3. całość robót podwykonawcy na danym obiekcie — składają się z różnych elementów scalonych (np instalacje sanitarne w budynku).

§ 35. 1. Odbiór ostateczny o którym mowa w § 34 dokonywany jest przez zamawiającego od generalnego wykonawcy, przy współudziale podwykonawcy .

2. Protokół odbioru, podpisany przez zamawiającego, generalnego wykonawcę i podwykonawcę, stanowi:

1) w stosunku do robót wymienionych w § 34 pkt. 1) dowód odbioru ostatecznego robót od generalnego wykonawcy przez zamawiającego i jednocześnie dowód odbioru ostatecznego tych samych robót od podwykonawcy przez generalnego wykonawcę,
2) w stosunku do robót wymienionych w § 34 pkt. 2) i 3) dowód odbioru ostatecznego robót od podwykonawcy przez generalnego wykonawcę i jednocześnie dowód odbioru częściowego tych samych robót od generalnego wykonawcy przez zamawiającego.

3. Do odbioru ostatecznego przewidzianego w § 34 mają odpowiednie zastosowanie postanowienia zawarte w §§ 22 i 24 — 33 instrukcji.

§ 36. 1. Przy robotach obejmujących montaż urządzeń, protokół stwierdzający przeprowadzenie prób technicznych z dodatnim wynikiem (wypróbowanie zmontowanych urządzeń), — podpisany przez zamawiającego, generalnego wykonawcę i podwykonawcę — jest jednoznaczny z protokółem odbioru ostatecznego tych robót od podwykonawcy i stanowi podstawę do rozrachunku za wykonane roboty.

2. Protokół stwierdzający przeprowadzenie prób technicznych nie stanowi jednak podstawy oddania tych urządzeń do użytku.

Odbiory miesięczne.

§ 37. 1. Jeżeli roboty wykonywane są na podstawie kosztorysu sporządzonego w układzie scalonych elementów konstrukcyjnych, wówczas zamiast odbiorów częściowych, obejmujących zakończenie części obiektu (§ 4 pkt. a) — przeprowadza się miesięczne odbiory robót.

2. Odbiory miesięczne przeprowadza się w stosunku do zakończonych części elementów konstrukcyjnych, wykonanych w danym miesiącu, (tj odbiorowi podlega tylko ta ilość jednostek elementu konstrukcyjnego, która została wykonana w pełnym zestawie robót, składających się na dany element konstrukcyjny).

3. Wyjątek od zasady wyrażonej w ust. 2 stanowią niektóre elementy konstrukcyjne, składające się z robót wykonywanych w różnych okresach czasu, przez różne zespoły robocze; wykaz tych elementów wraz z podziałem na części podlegające odbiorowi — znajduje się w załączniku Nr 1 do instrukcji.

4. Wartość kosztorysową robót odbieranych zgodnie z ust. 3 oblicza się na podstawie uzgodnionego między zamawiającym i wykonawcą procentowego podziału pełnej ceny jednostkowej elementu konstrukcyjnego na poszczególne rodzaje robót.

§ 38. 1. Protokóły zdawczo - odbiorcze z odbiorów miesięcznych sporządza się zgodnie z wzorem, stanowiącym załącznik Nr 2 do instrukcji.

2. Ilość wykonanych robót należy podawać w protokółach zdawczo - odbiorczych zgodnie z obmiarem i w jednostkach identycznych jak w kosztorysie.

3. Protokóły zdawczo - odbiorcze stanowią podstawę do wystawiania faktur na koniec miesiąca.

§ 39. 1. Protokóły zdawczo - odbiorcze sporządza się według stanu robót na koniec miesiąca kalendarzowego.

2. Miesięczne odbiory robót winny być dokonane w okresie trzech ostatnich dni miesiąca.

§ 40. Do miesięcznych odbiorów robót mają zastosowanie odpowiednio §§ 7 i 9 — 21 instrukcji.

Okres gwarancyjny i rozliczenia.

§ 41. 1. Okres gwarancyjny dla wykonanych robót trwa 12 miesięcy i liczy się od daty ukończenia odbioru ostatecznego obiektu, względnie od daty przekazania obiektu lub jego części do użytku, o ile przekazanie odbyło się wcześniej niż odbiór ostateczny obiektu.

2. Podczas okresu gwarancyjnego wykonawca obowiązany jest usuwać na własny koszt wszelkie usterki i braki powstałe z jego winy, a wskazane przez zamawiającego lub użytkownika.

3. Termin usunięcia usterek i braków powinien być uzgodniony pomiędzy zamawiającym a wykonawcą.

§ 42. Sprawę rozliczeń regulują odrębne przepisy.

Załącznik Nr 1 do instrukcji w sprawie trybu odbioru robót budowlano-montażowych.

W Y K A Z

scalonych elementów konstrukcyjnych z podziałem na roboty, według których mogą być dokonywane odbiory miesięczne.

Lp.	Elementy konstrukcyjne (pozycje kosztorysowe)	Roboty, które wolno odbierać oddzielnie:
1.	Wykopy dla zewnętrznych sieci sanitarnych	a) wykonanie wykopów łącznie ze wzmocnieniami b) zasypanie wykopów
2.	Konstrukcje żelbetowe	a) przygotowanie i ustawienie rusztowań i deskowań b) przygotowanie i montaż zbrojenia c) przygotowanie i ułożenie betonu d) rozdeskowanie, zatarcie powierzchni betonu i rozebranie rusztowań
3.	Stropy drewniane	a) układanie belek z izolowaniem końców i impregnowaniem b) pozostałe roboty
4.	Okna i drzwi	a) założenie skrzydeł b) oszklenie skrzydeł c) dopasowanie kompletów
5.	Montaż konstrukcji stalowych budynków i hal przemysłowych	a) montaż konstrukcji ze sprawdzeniem i ostatecznym zamocowaniem b) pomalowanie konstrukcji c) zalanie kotw i podlanie płyt fundamentowych
6.	Podłogi z desek	a) ułożenie desek b) przybicie listew przyściennych
7.	Posadzki klepkowe	a) ułożenie posadzek wraz z umocowaniem listw przyściennych b) struganie, cyklinowanie i zawoskowanie
8.	Budowa gazociągów, jak również rurociągów naftowych i benzynowych	a) wykonanie wykopów b) rozwiezienie i spawanie rur (wliczając 65% wartości rur) c) ułożenie rurociągu (wliczając 20% wartości rur) d) zasypanie wykopów (wliczając 10% wartości rur) e) próba rurociągu (wliczając 5% wartości rur)
9.	Montaż urządzeń ogrzewniczych (radiatory, rury żebrowe, registry)	a) montaż urządzeń b) próba na parę
10.	Montaż mostów kolejowych przy użyciu dźwigu portalowego	a) składanie przęseł b) nitowanie konstrukcji c) zmontowanie przęseł na podporach
11.	Wykonanie dźwigu portalowego	a) wykonanie dźwigu b) rozbiórka
12.	Rusztowanie dla montażu mostów	a) wykonanie rusztowań b) rozbiórka
13.	Ścianki szczelne stalowe (szpuntowe) ze wzmocnieniami rurowymi:	
	1) zabicie szpuntu z rusztowań przy użyciu kafara pływającego	a) zabicie szpuntu b) wyciągnięcie szpuntu
	2) wzmocnienie szpuntu rozporami rurowymi	a) wzmocnienie szpuntu rozporami rurowymi b) rozbiórka wzmocnienia
14.	Rusztowania pomocnicze dla kafara do zabijania pali	a) wykonanie rusztowań b) rozbiórka
15.	Budowa toru kolejowego (ręcznie)	a) ułożenie toru, z założeniem 4 śrub na każdy styk i 4 haków (wkrętów) na pokład b) dodanie haków (wkrętów) i śrub do pełnej normy
16.	Podniesienie toru na podsypkę (ręcznie)	a) podniesienie na podsypkę toru b) profilowanie podsypki i poziomowanie toru
17.	Przejazdy	a) urządzenie przejazdów b) brukowanie przejazdów
18.	Wykonanie izolacji z gotowych wyrobów (waty wielopiecowej) w zimie na wolnym powietrzu lub w budynkach nieogrzewanych	a) wykonanie izolacji z gotowych wyrobów b) wyprawienie powierzchni izolacji.

Wzór Nr 2

Załącznik Nr 2 do instrukcji w sprawie trybu odbioru robót budowlano - montażowych.

Zamawiający . . . . . dnia . . . . . 195 r.

Wykonawca . . . . . . Obiekt: . . . .

Umowa Nr . . . z dnia . . . Całkowita wartość kosztorysowa obiektu . . . . tys. zł.

PROTOKÓŁ Nr . . . .

odbioru robót wykonanych w m-cu . . . . 195 r.

Nr Nr rysunków . . . .

Nr kosztorysu . . . . .

Wartość robót wykonanych od chwili rozpoczęcia obiektu w cenach kosztorysowych, bez włączenia robót objętych niniejszym protokółem . . . . tys. zł.

Wyszczególnienie robót	Nr poz. kosztorys.	Jedn. miary	Wykonano od do: Ilość	Cena jedn. zł	Wartość wg kosztorysu złotych: rob.	mat.	sprzęt.	dowóz
Generalia:		Razem:			—	—	—	—
					—	—	—	—
		Razem:						

Podpis przyjmującego: ....

Podpis zdającego ....

55.

ZARZĄDZENIE Nr 131
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 6 czerwca 1952 r.

w sprawie wprowadzenia na budowach obowiązku technicznej kontroli międzyoperacyjnej.

Celem zapewnienia prawidłowego pod względem technicznym i jakościowym wykonawstwa robót budowlano-montażowych oraz zagwarantowania wznoszonym budowlom i montowanym urządzeniom właściwej jakości i bezpieczeństwa, zarządzam, co następuje:

§ 1. Na wszystkich budowach, prowadzonych przez jednostki wykonawcze budowlano-montażowe wprowadza się jako obowiązującą techniczną kontrolę międzyoperacyjną.

§ 2. 1. Kontrolę techniczną międzyoperacyjną przeprowadzają w zależności od charakteru i wielkości budowy:

1) Inspektoraty Technicznej Kontroli (ITK), działające w ramach budowy;
2) wyznaczeni imiennie pracownicy produkcyjni budowy działający z ramienia kierownika budowy. Nie zwalnia to majstrów i kierowników poszczególnych obiektów czy asortymentów robót od kontroli jakości robót w trakcie ich wykonywania.

2. Niezależnie od powyższego kontrolę techniczną przeprowadzają brygady specjalizowane przejmujące roboty od zdających je brygad specjalizowanych (wzajemna kontrola).

§ 3. 1. O powołaniu Inspektoratów Technicznej Kontroli w roku 1952 na danej budowie decyduje w zależności od zakresu planu rzeczowego i charakteru robót dyrektor zjednoczenia, na wniosek kierownika budowy.

2. Inspektoraty Technicznej Kontroli powinny być powołane przede wszystkim na kluczowych budowach wymienionych w zarządzeniu Nr 66 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 29 marca 1952 roku.

§ 4. 1. Inspektoraty Technicznej Kontroli są w zasadzie stanowiskiem jednoosobowym. Inspektoraty Technicznej Kontroli pełnią swe funkcje przy pomocy wyznaczonych przez kierownictwo budowy pracowników produkcyjnych.

2. W przypadkach szczególnych za zgodą Centralnego Zarządu może być powołany wieloosobowy Inspektorat Technicznej Kontroli.

§ 5. Skład imienny pracowników Inspektoratu Technicznej Kontroli ustala kierownik budowy i podaje do wiadomości specjalnym zarządzeniem wewnętrznym. Kierownicy robót subwykonawczych podają skład imienny pracowników I.T.K. ponadto do wiadomości kierownika budowy z ramienia generalnego wykonawcy.

§ 6. 1. Inspektor Techniczny Kontroli działa w ramach „Instrukcji ramowej o technicznej kontroli międzyoperacyjnej", będącej załącznikiem do zarządzenia, przepisów na jej podstawie opracowanych dla danej budowy, regulaminów oraz według wytycznych kierownika budowy.

2. Do obowiązków jego należy czuwanie nad jakością wykonywanych robót poprzez:

1) opracowywanie planu technicznej kontroli międzyoperacyjnej, przy czym czynności kontroli tej powinny być wprowadzone w projekt organizacji budowy jako element procesu produkcyjnego, w przepisy i karty technologiczne oraz w harmonogramy robót jako czynności międzyoperacyjne;
2) podział funkcji i odpowiedzialności między współpracowników inspektoratu;
3) wykonywanie i nadzór nad wykonywaniem kontroli;
4) instruktaż i wnioski w zakresie kontroli, zabezpieczenia i podniesienia jakości robót.

§ 7. 1. Subwykonawcy zorganizują dla swoich robót służbę technicznej kontroli międzyoperacyjnej według zasad podanych w poprzednich paragrafach.

2. Koordynacja prac służby kontroli technicznej działającej u wszystkich wykonawców na tym samym placu budowy należy do Inspektoratu Technicznej Kontroli głównego wykonawcy.

3. W przypadku organizacji kontroli technicznej przewidzianej w p. 2 § 2, funkcję koordynatora pełni bądź kierownik budowy z ramienia generalnego wykonawcy, bądź imiennie wyznaczony przez niego pracownik.

§ 8. 1. Inspektorzy Technicznej Kontroli międzyoperacyjnej w przypadkach zakwestionowania prawidłowości wykonania robót lub ich jakości upoważnieni są do:

1) wstrzymania robót na zakwestionowanym miejscu roboczym;
2) wstrzymania wypłaty za zakwestionowane roboty.

2. W obu wymienionych w ustępie 1 przypadkach wstrzymanie robót lub wypłaty obowiązuje do czasu wydania decyzji przez kierownika budowy.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER Dr Cz. Bąbiński

Załącznik do zarządzenia Nr 131 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 6.VI.51 r.

INSTRUKCJA RAMOWA
o technicznej kontroli międzyoperacyjnej.

1. Celem technicznej kontroli międzyoperacyjnej jest zapewnienie prawidłowego, zarówno pod względem jakościowym jak i technicznym, wykonania robót. Nie zwalnia to majstrów i kierowników poszczególnych obiektów czy asortymentów robót od kontroli jakości robót w trakcie ich wykonywania.

2. Techniczna kontrola międzyoperacyjna obejmuje:

2. 1. Zasadnicze etapy robót, których wykonanie wpływa na jakość i bezpieczeństwo budowy tak w czasie jej trwania jak i w czasie użytkowania.

2. 2. Poszczególne procesy produkcyjne, decydujące o jakości elementów budowy.

3. Wskazanie etapów budowy i procesów produkcyjnych, co do których ma być stosowana techniczna kontrola, należy do:

3. 1. Biura projektowego sporządzającego dokumentację techniczną, w zakresie węzłowych elementów konstrukcji, jeśli:

3. 1. 1. Obiekt cechuje skomplikowana konstrukcja,

3. 1. 2. Konstrukcja obiektu ma charakter pionierski bądź stosowana jest po raz pierwszy,

3. 1. 3. Konstrukcja obiektu ma być wykonana przy zastosowaniu nowych metod technologicznych lub nowego systemu wykonawstwa.

3. 1. 4. We wszystkich innych przypadkach, gdy rodzaj wznoszonego obiektu lub jego elementów wymaga specjalnej pieczy nad jego wykonaniem (charakter obiektu, wielkość, położenie lub specjalne znaczenie).

3. 2. Kierownictwa budowy, która na podstawie dokumentacji technicznej i wskazanych przez biuro projektów etapów budowy i procesów produkcyjnych podlegających technicznej kontroli międzyoperacyjnej ustali, w nawiązaniu do warunków wykonawstwa, wykaz etapów budowy i procesów produkcyjnych podlegających tej kontroli.
Niedostarczenie przez biuro projektów materiałów, o których mowa w pkt. 3. 1. nie zwalnia kierownika budowy od obowiązku opracowania całości zagadnienia technicznej kontroli międzyoperacyjnej tak w zakresie etapów budowy jak i procesów produkcyjnych.

4. Wykaz, o którym mowa w pkt. 3. 2. jest podstawą do sporządzania instrukcji o techniczno-jakościowej kontroli międzyoperacyjnej dla danej budowy. Specjalną uwagę zwrócić należy na staranne opracowanie i wykonywanie założeń technicznej kontroli przy skróconych cyklach produkcyjnych i wzmożonym tempie wykonawstwa.

5. Instrukcja o technicznej kontroli międzyoperacyjnej powinna zawierać:

5. 1. Przedmiot kontroli,

5. 2. Metodę kontroli,

5. 3. Plan kontroli,

5. 4. Imienny wykaz osób upoważnionych do kontroli, zakres ich obowiązków i określenie ich odpowiedzialności w nawiązaniu do metod kontroli,

5. 5. Kartę kontroli technicznej.

6. Przedmiotem kontroli jest etap robót lub proces produkcyjny, warunkujący prawidłowe i bezpieczne dalsze prowadzenie budowy, jak:

6. 1. Wytyczenie budynku,

6. 2. Rzędne dna wykopów,

6. 3. Rodzaj gruntu i zgodność stanu faktycznego z założeniami projektu,

6. 4. Wymiarowanie obiektu i jego składowych,

6. 5. Materiały,

6. 6. Szalowanie konstrukcji,

6. 7. Zbrojenie,

6. 8. Przygotowanie mieszanki betonowej,

6. 9. Wykonanie mieszanki betonowej, jej transport, ułożenie, zagęszczanie, proces dojrzewania i pielęgnacja,

6. 10. Produkcja elementów prefabrykowanych,

6. 11. Przygotowanie obiektu do montażu urządzeń,

6. 12. Montaż urządzeń pomocniczych,

6. 13. Montaż konstrukcji lub inne zależne od charakteru robót.

7. Metoda kontroli jest różna dla różnych kategorii robót. W zasadzie powinna sprawdzać zgodność wykonywanych robót z projektem i jego założeniami i gwarantować właściwą jakość wykonywanych robót. W opracowaniach regulaminów kontroli poszczególnych robót, winny być ustalone zasady kontroli mikroskopowej, laboratoryjnej, pomiarowej, oględzinowej itp., oraz określone wskaźniki tolerancji.

8. Plan kontroli — jest to wykaz poszczególnych stadiów robót lub operacji, których kontrola musi się odbywać z równoczesnym wskazaniem częstotliwości kontroli. Czynności kontroli powinny być wprowadzone w projekt organizacji budowy, w przepisy technologiczne, karty technologiczne oraz harmonogramy wykonawstwa.

9. Karta kontroli technicznej powinna zawierać następujące dane:

9. 1. Numer pozycji planu kontroli,

9. 2. Nazwisko (a) osób przeprowadzających kontrolę,

9. 3. Wymienienie robót i elementów podlegających kontroli,

9. 4. Wymaganie techniczne w stosunku do kontrolowanych elementów,

9. 5. Metodę kontroli,

9. 6. Dopuszczalne tolerancje wymiarowe i jakościowe w stosunku do poszczególnych elementów,

9. 7. Datę kontroli,

9. 8. Wnioski kontroli i ewentualne uwagi wykonawców,

9. 9. Decyzję kontroli.

10. Jako ramową instrukcję przy planowaniu technicznej kontroli międzyoperacyjnej robót przy wykonywaniu elementów prefabrykowanych, należy posługiwać się instrukcją wydaną przez Departament Techniki przy piśmie okólnym Nr 4 z dnia 12 maja 1951 r.

11. Podana obok tabela wskazuje przykładowe zasady współdziałania technicznej kontroli międzyoperacyjnej: wykonawcy, nadzoru autorskiego i inwestora:

Przedmiot kontroli	Wykonawca	Nadzór autorski (projektant)	Inwestor
1. Przyjęcie wyznaczonego poziomu chodnika lub niwelety jezdni i linii zabudowania albo linii określającej położenie przedniej ściany frontowej	—		—
2. Wyznaczenie na gruncie zasadniczych osi poszczególnych budynków	—		—
3. Przyjęcia punktów odniesienia sytuacyjnego i wysokościowego budowli	—		—
4. Przyjęcie dna wykopu przed przystąpieniem do wykonania fundamentów	—	—	—
5. Jakość materiałów	—	—	—
6. Jakość betonu	—	—	—
7. Wyrób elementów prefabrykowanych	—	—	
8. Montaż prefabrykowanych elementów głównych	—	—	
9. Montaż prefabrykowanych elementów pomocniczych	—		
10. Roboty murowane konstrukcyjne	—	—	
11. Roboty murowane, tynki, podłogi, malowanie, stolarka	—		
12. Konstrukcje wykonywane kombajnem	—	—	
13. Montaż centralnego ogrzewania	—		—
14. Urządzenia klimatyzacyjne	—	—	—
15. Przyjęcie zbrojenia przed każdorazowym betonowaniem sekcji budowy	—		—
16. Zbrojenie konstrukcji specjalnych, jak: zbiorniki, silosy, łupiny itd.	—	—	—
17. Wszelkie specjalne instalacje przemysłowe	—	—	—

Układ podany w powyższej przykładowej tabeli może być zmieniony w zależności od warunków budowy, przy czym zasady powinny być ustalone w planie kontroli.

W przypadkach robót nie omówionych w powyższej przykładowej tabeli udział poszczególnych przedstawicieli winien być ustalony w planie technicznej kontroli dla każdej budowy indywidualnie i uzgodniony między przedstawicielami: wykonawstwa, nadzoru autorskiego (projektanta) i inwestora.

56.

ZARZĄDZENIE Nr 132
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 7 czerwca 1952 r.

w sprawie zasad powoływania zakładowych komisji kwalifikacyjnych oraz ustalania kategorii zaszeregowania osobistego robotników w zakładach pracy resortu budownictwa przemysłowego.

Na podstawie § 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 461 z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad ustalania kategorii zaszeregowania osobistego robotników w zakładach produkcyjnych, zarządzam, co następuje:

§ 1. Każdemu robotnikowi, zatrudnionemu w zakładzie pracy resortu budownictwa przemysłowego powinna być przyznana kategoria zaszeregowania osobistego, odpowiadająca posiadanym przez niego rzeczywistym kwalifikacjom zawodowym.

§ 2. Kategorię zaszeregowania osobistego z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 6 ust. 1 ustala zakładowa komisja kwalifikacyjna na podstawie sprawdzenia zakresu wiadomości robotnika oraz praktycznego opanowania przez niego zawodu.

§ 3. 1. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) powołują w podległych zakładach pracy stale działające zakładowe komisje kwalifikacyjne.

2. Zakładami pracy w rozumieniu ust. 1 są jednostki organizacyjne, podległe bezpośrednio zjednoczeniu, które samodzielnie angażują robotników do pracy i prowadzą ewidencją osobową, takie jak zarządy budowlano-montażowe, podległe zjednoczeniu budowy wydzielone, warsztaty, bazy, zakłady produkcji pomocniczej, pozostające na pełnym lub wewnętrznym rozrachunku gospodarczym oraz przedsiębiorstwa nie posiadające podległych sobie jednostek organizacyjnych.

3. W specjalnych warunkach terenowych dyrektor centralnego zarządu na umotywowany wniosek zjednoczenia może wyrazić zgodę na powołanie odrębnej zakładowej komisji kwalifikacyjnej w jednostkach podległych zakładom pracy, określonym w ust. 2, o ile jednostka taka ze względu na odległość od siedziby zakładu pracy samodzielnie przyjmuje robotników do pracy.

§ 4. 1. W skład zakładowej komisji kwalifikacyjnej wchodzą:

1) jako przewodniczący — główny inżynier zakładu pracy względnie wysokokwalifikowany pracownik inżynieryjno-techniczny wyznaczony przez dyrektora zjednoczenia na wniosek kierownika zakładu pracy;

2) jako członkowie:

   a) wyznaczony przez kierownika zakładu pracy pracownik inżynieryjno-techniczny (inżynier, technik),

   b) przedstawiciel rady zakładowej,

2. Oprócz stałych członków w skład komisji wchodzi:

   a) jako członek komisji — przedstawiciel kierownika budowy (robót, oddziału warsztatowego), do której egzaminowany robotnik został przydzielony, lub majster, któremu robotnik podlega;

   b) z głosem doradczym — szkolący dla szkolonych przez niego robotników.

§ 5. Zakładowe komisje kwalifikacyjne przeprowadzają egzaminy i ustalają kategorie osobistego zaszeregowania dla robotników:

1. nowoprzyjętych, z wyjątkiem wymienionych w § 6 ust. 1, pkt. 3;

2. którzy ukończyli szkolenie wewnątrzzakładowe w zakresie przewidzianym w programach nauczania dla robotników przyuczonych, kwalifikowanych, przodowników pracy oraz innych kursów, organizowanych w ramach szkolenia wewnątrzzakładowego;

3. zgłoszonych do egzaminu przez majstra lub brygadzistę, pod którego kierownictwem pracują;

4. którzy złożyli wniosek o przeprowadzenie egzaminu;

5. których dotychczasowe zaszeregowanie uznane zostało przez kierownika zakładu pracy za niewłaściwe, szczególnie w przypadkach, o których mowa w § 6 ust. 3 i 4.

§ 6. 1. Egzaminów nie przeprowadza się w stosunku do robotników:

1) przenoszonych lub delegowanych z innych zakładów pracy;

2) zatrudnionych bezpośrednio po ukończeniu szkoły przysposobienia przemysłowego, zasadniczej szkoły zawodowej lub zamkniętych kursów szkolenia zawodowego, o ile świadectwo szkoły określa kategorię zaszeregowania osobistego;

3) nowoprzyjętych, wykonujących proste czynności nie wymagające kwalifikacji.

2. Robotnikom, wymienionym w ust. 1 pkt. 1 i 2 należy przyznać zaszeregowanie dotychczas posiadane lub podane w świadectwie ukończenia szkoły.

3. O ile robotnik, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2 przy praktycznym wykonywaniu zawodu nie wykaże w ciągu 3 miesięcy od daty rozpoczęcia pracy poziomu kwalifikacji odpowiadającego kategorii osobistego zaszeregowania, określonej w świadectwie ukończenia szkoły, kierownik zakładu pracy ma prawo zarządzić poddanie go egzaminowi przez komisję kwalifikacyjną, celem zmiany kategorii zaszeregowania na właściwą, przy zachowaniu ustawowego terminu wypowiedzenia warunków płacy.

4. Jeżeli robotnik, posiadający już ustaloną grupę zaszeregowania dopuszcza się w ciągu 2 kolejnych miesięcy wykonania takiej ilości braków, która przekracza dopuszczalny dla danego rodzaju produkcji procent braków, względnie wykonywania robót budowlano-montażowych złej jakości, kierownik zakładu pracy zarządza poddanie robotnika egzaminowi przez komisję kwalifikacyjną, w celu ustalenia właściwej kategorii zaszeregowania. Postanowienie powyższe nie dotyczy przypadków, w których brak względnie zła jakość robót powstała z przyczyn niezależnych od robotnika.

5. Robotnikom, wymienionym w ust. 1 pkt. 3 przyznaje się i podwyższa zaszeregowanie w granicach kategorii, przysługujących robotnikom niewykwalifikowanym, bez egzaminu, zgodnie z charakterem wykonywanej pracy.

§ 7. 1. Robotnicy, których zaszeregowanie w myśl postanowień niniejszego zarządzenia uzależnione jest od złożenia egzaminu, winni być poddani egzaminowi kwalifikacyjnemu w następujących terminach:

1) nowoprzyjęci — w ciągu dwu tygodni od dnia przyjęcia do pracy;

2) uczestniczący w szkoleniu kursowym lub w szkoleniu wewnątrzzakładowym — bezpośrednio po ukończeniu szkolenia;

3) zgłoszeni do egzaminu przez majstrów lub brygadzistów — w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Pracownikom, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 należy przed złożeniem egzaminu przyznawać kategorię zaszeregowania o jeden stopień niższą od wynikającej z przedstawionych przez robotnika dowodów dotychczasowej pracy.

§ 8. 1. Egzamin obejmuje sprawdzenie praktycznego opanowania zawodu w zakresie robót wymienionych dla danej kategorii zaszeregowania w obowiązującym zakład taryfikatorze robót (katalogu norm pracy). W czasie egzaminu robotnik powinien wykonać co najmniej dwie różne prace z wymienionych w taryfikatorze robót, wykonując przypadające na nie normy nie mniej, niż w 100%, przy zachowaniu obowiązującej jakości pracy.

W specjalnościach polegających na obsłudze agregatów lub urządzeń robotnik powinien w czasie egzaminu wykazać opanowanie samodzielnej pracy na stanowisku roboczym, znajomość działania i budowy agregatów lub urządzeń w zakresie niezbędnym dla wykonywania pracy oraz umiejętność usuwania drobnych uszkodzeń i zapobieganie awariom.

2. Ponadto przy egzaminie robotnik powinien wykazać posiadanie niezbędnych wiadomości:

1) w zakresie przewidzianym w programie wyuczania zawodu danej kategorii w szkoleniu zakładowym lub w razie nie ustalenia programu — w zakresie znajomości maszyn i urządzeń, na których robotnik pracuje;

2) umiejętność posługiwania się narzędziami, przyrządami i sprzętem pomiarowym w zakresie prac przewidzianych taryfikatorem robót (katalogiem norm pracy);

3) umiejętności odczytywania rysunków, którymi robotnik bezpośrednio posługuje się przy pracy;

4) umiejętność organizacji swego miejsca pracy i utrzymania go w porządnym stanie;

5) znajomości surowca i półfabrykatów używanych przez niego przy produkcji;

6) znajomości obowiązujących go zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. W przypadku, jeśli robotnik nie posiada niezbędnych wiadomości wymienionych w jednym z punktów ust. 1 lub 2, nie może otrzymać kategorii zaproponowanej we wniosku. Zakwalifikowanie takiego robotnika następuje na podstawie albo wyników przeprowadzonego egzaminu albo na podstawie ponownego egzaminu. Ponowny egzamin obejmuje sprawdzenie opanowania zawodu w niższej kategorii.

§ 9. Robotnik ubiegający się o przyznanie wyższej kategorii zaszeregowania powinien oprócz wiadomości niezbędnych dla danej kategorii, umieć wykonać wszystkie bez wyjątku prace przewidziane w danym zawodzie dla robotników niższych kategorii, występujące w danym zakładzie pracy.

§ 10. Zakładowe komisje kwalifikacyjne działają stale w zakładach pracy, a udział w nich jest bezpłatny. Z każdego przeprowadzonego egzaminu winien być spisany protokół i podpisany przez przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej oraz członków biorących udział w komisji.

§ 11. Po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego robotnik otrzymuje zaświadczenie stwierdzające uzyskane kwalifikacje i przyznaną kategorię osobistego zaszeregowania według załączonego wzoru.

Zaświadczenie podpisuje przewodniczący zakładowej komisji kwalifikacyjnej i kierownik zakładu pracy.

Odpisy zaświadczenia komisje przesyłają do działu personalnego zakładu pracy.

§ 12. Kategoria osobistego zaszeregowania przyznana w wyniku egzaminu przysługuje robotnikowi od dnia złożenia egzaminu z wynikiem pomyślnym.

§ 13. Robotnicy, którzy przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia posiadali ustalone w zakładach pracy katerogie osobistego zaszeregowania zachowują je nadal bez składania egzaminów przed zakładową komisją kwalifikacyjną.

§ 14. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1952 r.

MINISTER

Dr. Cz. Bąbiński

Załącznik do zarządzenia Nr 132 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 7 czerwca 1952 r.

ZAŚWIADCZENIE KWALIFIKACYJNE NR . . .

Obywatel . . . .
urodzony(a) dnia . . . . r. . . . w . . . .
złożył w dniu . . . . . 19 . . . r. przed zakładową komisją kwalifikacyjną w . . . .
powołaną na podstawie zarządzenia Nr . . z dnia . . . .
egzamin kwalifikacyjny z wynikiem pomyślnym, wykazując kwalifikacje zawodowe wymagane dla robotników kwalifikowanych do robót prostych — kwalifikowanych do robót samodzielnych —
w zawodzie . . . .
i uzyskał uprawnienie do kategorii . . . .
osobistego zaszeregowania w tym zawodzie.
Kategoria osobistego zaszeregowania, wykazana w niniejszym zaświadczeniu obowiązuje w obrębie przedsiębiorstwa . . . . pod warunkiem zachowania ciągłości pracy.

. . . ., dnia . . . . r.

Kierownik Zakładu Pracy — Przewodniczący Zakładowej Komisji Kwalifikacyjnej

. . . . . . (podpis) — . . . . (podpis)

57.

ZARZĄDZENIE Nr 133
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 7 czerwca 1952 r.

w sprawie przynależności ciężkiego sprzętu budowlanego do stałych baz, oraz trybu zmiany przynależności.

Na podstawie uchwały Nr 200/52 Prezydium Rządu z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie usprawnienia obsługi konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego typu ciężkiego (Monitor Polski Nr A-29, poz. 424) zarządzam, co następuje:

§ 1. Każda jednostka ciężkiego sprzętu budowlanego wymieniona w załączniku do niniejszego zarządzenia powinna być przydzielona do stałej bazy macierzystej.

§ 2. Za bazę macierzystą dla jednostek sprzętowych będących w użyciu uważa się bazę sprzętową, do której sprzęt przydzielony był w dniu 31 maja 1952 r.

§ 3. Przydziału bazy dla nowego sprzętu dokonuje dyrektor właściwego centralnego zarządu na wniosek dyrektora zjednoczenia.

§ 4. Aktualny przydział do bazy powinien być uwidoczniony na 3 str. książki sprzętu (paszportu).

§ 5. Zmiana przynależności sprzętu ciężkiego do bazy w ramach centralnego zarządu może nastąpić wyłącznie na podstawie zarządzenia dyrektora właściwego centralnego zarządu.

§ 6. Przekazywanie sprzętu pomiędzy centralnymi zarządami w ramach resortu, może nastąpić zgodnie z obowiązującymi przepisami i za zgodą Departamentu Głównego Mechanika.

§ 7. W zasadzie zmiana bazy macierzystej nie może następować częściej, niż raz w roku.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1952 r.

MINISTER **Dr Cz. Bąbiński**

Załącznik do zarządzenia Nr 133 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 7.6.1952 r.

WYKAZ SPRZĘTU
podlegającego przydziałowi do stałej bazy.

1. koparki wszelkich typów,
2. spycharki,
3. zgarniarki z ciągnikami,
4. ładowarki,
5. lokomotywki parowe,
6. lokomotywki spalinowe,
7. kotły parowe do celów budowlanych,
8. sprężarki (o wydajności ponad 3 m^3/min),
9. dźwigi samojezdne,
10. ciągniki na gąsienicach,
11. walce drogowe ponad 3 tony,
12. pompy do betonu i zapraw,
13. żurawie wieżowe,
14. dźwigi od 1 — 5 ton,
15. kafary mechaniczne,
16. ciężkie maszyny do budowy dróg,
17. inne nie wymienione maszyny z silnikiem, o mocy ponad 20 KM — zwanych w dalszym ciągu ciężkim sprzętem budowlanym.

58.

OKÓLNIK Nr 13
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 27 maja 1952 r.

w sprawie zakwalifikowania maszynistów do kierowania odpowiednim sprzętem.

Zgodnie z § 5 pkt. 2 Uchwały Rządu Nr 200/52 z dnia 29.III.1952 r. i w oparciu o instrukcję do zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego Nr 43 z dnia 22.II.1952 r. podaję do wiadomości, że do kierowania sprzętem ciężkim są uprawnieni maszyniści podani w poniższej tablicy:

Lp.	Nazwa sprzętu	klasyfikacja st. maszynisty (brygadzisty)	klasyfikacje maszynisty	Uwagi
1	koparki jednonaczyniowe bez względu na rodzaj napędu, typu oraz pojemności łyżki	maszynista I lub II klasy	maszynista III klasy	
2	koparki wielonaczyniowe bez względu na rodzaj napędu, typu oraz pojemności łyżki	"	"	
3	koparki frezujące bez wzgl.	"	"	
4	spycharki bez względu na typ i wielkość lemiesza	"	"	

Lp.	Nazwa sprzętu	klasyfikacja st. maszynisty (brygadzisty)	klasyfikacje maszynisty	Uwagi
5	zgarniarki bez względu na typ i wielkość kosza	maszynista I lub II klasy	"	
6	równiarki bez względu na typ i wielkość lemiesza	maszynista II klasy	"	
7	ładowarki typu T 107	maszynista I lub II klasy	"	
8	ładowarki typu „Chasseside"	maszynista II klasy	"	
9	parowozy bez względu na typ i wielkość	maszynista I lub II klasy	"	
10	lokomotywki spalin. wszelkich typów i wielkości	maszynista II klasy	"	
11	sprężarki wszystkich typów ponad 3 m^3	"	"	
12	dźwigi bez względu na rodzaje napędu, typu i wielkości dźwigu	maszynista I lub II klasy	"	
13	ciągniki na gąsienice bez względu na typ i wielkość	maszynista II klasy	"	
14	ciężkie maszyny do budowy dróg np. Dinglery	maszynista I lub II klasy	"	
15	walce drogowe bez wzgl. na napęd o ciśn. ponad 1 tonę	maszynista II klasy	"	
16	kafary mechaniczne wszystkich typów	maszynista I lub II klasy	"	
17	pompy do betonu	maszynista II klasy	"	
18	agregaty elektr.	"	"	
19	zrywki samojezdne	"	"	
20	inne nie wymienione wyżej maszyny z silnikami o mocy ponad 20 KM	"	"	

GENERALNY DYREKTOR **Inż. Fr. Topolski**

K O M U N I K A T

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Biuletynie Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego następujące zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego:

Nr 98 z dnia 22.4.52 r. — w sprawie przekazania przedmiotów majątku trwałego przez Biuro Projektów i Studiów Prefabrykacji.

Nr 100 z dnia 22.4.52 r. — w sprawie wykonania planów rocznych prac naukowo-badawczych Instytutów Techniki Budowlanej i Organizacji i Mechanizacji Budownictwa w r. 1951.

Nr 104 z dnia 24.4.52 r. — w sprawie wykonania planu I kwartału i m-ca marca oraz premii za m-c marzec 1952 r.

Nr 105 z dnia 24.4.52 r. — w sprawie wprowadzenia instrukcji o awariach.

Nr 106 z dnia 26.4.52 r. — w sprawie tymczasowego podziału funkcji w kierownictwie Ministerstwa.

Nr 107 z dnia 26.4.52 r. — w sprawie sporządzania zamknięć rachunków na 1951 r

Nr 108 z dnia 29.4.52 r. — w sprawie sporządzania planów techniczno-produkcyjno-finansowych na rok 1952 przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego.

Nr 112 z dnia 9.5.52 r. — w sprawie zawierania umów o wykonawstwo inwestycyjne.

Nr 114 z dnia 5.5.52 r. — w sprawie nadania regulaminu Radzie Technicznej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

Nr 115 z dnia 12.5.52 r. — w sprawie przeprowadzenia remontów przeciwawaryjnych oraz stosowania środków zapobiegających awariom sprzętu budowlanego.

Nr 119 z dnia 19.5.52 r. — w sprawie powołania Rady Technicznej Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego „Metrobudowa".

Nr 120 z dnia 23.5.52 r. — w sprawie wykonania planu w miesiącu kwietniu oraz premii za m-c kwiecień 1952 r.

Nr 122 z dnia 24.5.52 r. — w sprawie zapewnienia wykonania planu kolejowych przewozów towarowych w II, III, IV kwartale 1952 r.

Nr 126 z dnia 26.4.52 r. — w sprawie przekazania Warsztatów Samochodowych w Warszawie przy ulicy Wiktorskiej 18.

Nr 127 z dnia 30.5.52 r. — w sprawie powołania działalności i rozwiązania Komisji Centralnej dla wprowadzenia zmian w planie inwestycyjnym na rok 1952 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

Nr 128 z dnia 4.6.52 r. — w sprawie tymczasowych zasad fakturowania.

Nr 129 z dnia 6.6.52 r. — w sprawie rewizji zatwierdzonych złożonych projektów, projektów wstępnych i projektów technicznych inwestycji będących w toku realizacji i przewidzianych do realizacji na rok 1953.

Nr 130 z dnia 6.6.52 r. — w sprawie opieki nad młodzieżą zatrudnioną w budownictwie przemysłowym oraz w sprawie pomocy w przygotowaniu Zlotu Młodzieży w Warszawie.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego, Gabinet Ministra, Warszawa, Krucza 24/26
Tel. 636-80, wewn. 307, pok. 123.

Druk LSW W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. druk. sat kl VII-A1/60 g. Zam. 496c z dn. 13.VI. 52. 3-B-18889